Missió Arqueològica a Oxirinc (Mínia, Egipte)

Investigador/es principal/es:: Josep Padró (UB)
Investigador/es participante/s: Eva Subías (URV), Maite Mascort (Direcció General del Patrimoni Cultural), Hassan Ibrahim Amer, Marguerite Erroux-Morfin (Institut d'Égyptologie François Daumas), Esther Pons (MAN), Concepció Piedrafita (Societat Catalana d'Egiptologia), Núria Castellano (UB), Núria Rodríguez Corcoll, José Javier Martínez
Fechas: 01/01/2004 - 31/12/2012

Suburbi occidental: Gran extensió que s'inicia a l'oest de la zona emmurallada, els límits de la qual encara no es poden precisar, però que arriben si més no fins a l'emplaçament de l'Osireion, 1,5 km cap a l'oest. En general, l'estat de conservació és prou bo per poder realitzar-hi excavacions arqueològiques, malgrat que les ruïnes siguin en gran part modestes i de tova. Fins l'any 2005, la zona només havia estat explorada mitjançant sondeigs en ocasió de la construcció de la casa de la missió espanyola i mitjançant fotografia aèria. El 2005 s'ha iniciat l'excavació d'un nou sector (sector 16) a la zona nord-occidental, que consisteix en un gran recinte fortificat amb un conjunt eclesiàstic d'època paleobizantina i que arriba fins a la conquesta àrab.

Osireion: Àrea de culte de la rodalia de l'antiga ciutat, amb un gran àmbit subterrani dedicat al déu Osiris i als rituals anuals en el seu honor. A partir del santuari es desenvolupa una àmplia galeria en direcció est-oest amb nínxols per a les ofrenes i amb dos accessos en rampa. Un altre accés, possiblement el principal, es troba al nord-est de la cambra principal. La baixada, més monumental que les anteriors, es fa mitjançant graons de pedra escairada que provenen d'una edificació de superfície construïda en tovot. El conjunt estava tancat dintre d'un gran recinte quadrangular. L'exploració del monument, de dimensions encara no totalment conegudes, presenta problemes tècnics afegits que deriven de l'estat de conservació de la roca on van ser excavades les galeries i que demanen una intervenció paral•lela de consolidació. Aquestes restes es troben a 2 km en línia recta respecte al límit occidental de la ciutat.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Necròpolis alta : Zona funerària amb tombes i deposicions que daten des del període saïta (segle VII aC) fins la invasió dels àrabs a principis del VII dC. Les ruïnes consisteixen en grans cambres de pedra calcària escairada en alternança amb sepultures modestes construïdes amb tovot. Les tombes núm. 1 i 3 constitueixen les peces més monumentals i importants del conjunt per les referències escrites i les pintures que acompanyen l'edifici i els seus sarcòfags. Entre les construccions més tardanes destaca una casa funerària d'època paleobizantina amb espais de reunió amb decoració pictòrica i que compta amb criptes sepulcrals que permeten prometedors estudis paleoantropològics.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)